

Stilling f. Eks. til det kgl. Teater. Jeg kan ikke se, hvorfor Rigsdagen ikke kunde betale som en Rigsdagsudgift sine Medlemmers fri Rejse paa Jernbanerne, som alle vi Rigsdagsmænd ere enige om fuldt ud burde bevares i samme Omfang som hidtil. Men selv om vi se bort fra disse højeste Statspotenser, kan jeg ikke se rettere, end at det egentlig er noget ganske urimeligt, at man yder Fribefordring af nogen som helst Art paa Statsbanerne ogsaa til Jernbanepersonalets Familier og ogsaa til Personalet selv, for saa vidt det rejser uden for Tjenesterejser; det vil jeg ikke lægge Skjul paa. Det var oprindeligt mit Standpunkt i Jernbanekommissionen, at vi skulde bort fuldstændig fra dette Fribefordringsvæsen. Det maatte man selvfølgelig yde det nuværende Personale Erstatning for paa anden Maade, ved en ikke ringe Forøgelse af Lønningen ud over, hvad der er bragt i Forslag. Men ogsaa dette var jeg beredt paa, for det er min Overbevisning, at det nuværende Omfang af Fribefordring for Jernbanernes Personale og dettes Familier er noget, der bidrager i ikke ringe Grad til det slette Udbytte af Statsbanedriften. Jeg kan ikke tro, at jeg skulde være et eneste Offer paa Jernbanerejse, naar det mange Gange er faldet i min Lod i en anden Klasses Kupé, før jeg blev Rigsdagsmand, at være den eneste, der rejste paa betalt Billet. Jeg tror, at dette nødvendiggør en Forøgelse af Jernbanemateriellet, som paa visse Tider af Aaret medfører ikke ringe Ulemper for Driften, og væsentlige Indskrænkninger heri vilde derfor være i høj Grad ønskelige. Dertil kommer, at selve de Regler, der gælde for Fribefordringsvæsenet, ere udviklede, irrationelle og forskelligartede. Der findes i sidste Ordresamling af 1898 Oplysninger. Allerede Tallet — det er Ordrene 111 til 156 — af over 40 forskellige Instruktioner og Ordre vil vise de Herrer, hvor kunstige og udviklede de ere. Der gælder forskellige Regler paa Sjælland og i Jylland. Reglerne paa Falster ere forskellige fra dem paa Sjælland. Ikke alene Embedsmænd og deres Familie have fri Rejse, men ogsaa pensionerede Embedsmænd og Enker efter pensionerede Embedsmænd. Deres Familier rejse frit, i Almindelighed til den nærmeste Købstad. Der er Familierejser, naar man skal konsultere en Læge, der er Familierejser, saa snart det gælder en Flytning, og det med Fribefordring ikke blot for Personer, men og saa i ikke ringe Omfang for Gods.

Det er en i mange Henseender forældet og urimelig Ordning. Det har jo aldrig været Reglen, at de, der ere ansatte ved Postvæsenet, havde fri Besørgelse af deres Breve og andre Postsager. Det har aldrig været Reglen, at Telegrafvæsenets Personale havde fri Befordring af deres private Telegrammer. Det er en forældet Indretning i saa stor Omfang, som nu er Tilfældet, at indrømme fri Befordring for Statsbanernes Personale og deres Familie. Men om alt dette findes der lidet eller intet i Kommissionens Betænkning, fordi det findes i disse Ordresamlinger, som ere let tilgængelige Bøger, der findes i Rigsdagens Bibliotek. Derimod haabe vi, at ærede Medlemmer ville være Kommissionen taknemmelige for de Oplysninger, der ere fremskaffede angaaende fri Befordring til udenforstaaende. Ja, jeg maa sige, at Jernbanekommissionen har, hvad man siger paa Fransk, ikke haft nogen rigtig god Presse. Dens Betænkning blev afgiven paa et Tidspunkt, hvor den offentlige Mening var optagen af andre og vigtigere Ting, ellers tror jeg, at de Meddelelser, der ere givne i Bilagene til Kommissionsbetænkningen om det Omfang, Fribefordringen paa vore Statsbaner har antaget, vilde have tiltrukket sig i det mindste ligesaa megen Opmærksomhed som de Oplysninger, Finansudvalget i Fjor fremskaffede angaaende Fribilletsystemet ved det kgl. Theater — med Rette. Jeg behøver jo kun at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, for at man kan se, hvor megen Uskik der efterhaanden har indsneget sig ved vore Statsbaner. Det, som Kommissionen har bragt i Forslag, og som har fundet en, som jeg erkender, bedre Affattelse i Regeringsforslaget, vil bevirke en ikke ubetydelig Indskrænkning deri. Derimod er det altsaa, maa jeg tilstaa, med nogen Beklagelse, at jeg ser, at Regeringen ikke har optaget Kommissionens Forslags mere detaljerede Regler angaaende Statsbanepersonalets og deres Familiers Fribefordring. Hvad her er bragt i Forslag, er jo meget langt fra en saadan radikal Bortskæring, som jeg omtalte, men det vilde dog betegne en betydelig Indskrænkning. Nu er det ganske vist vort Haab, at den Trafikminister, som vil komme til at føre Loven ud i Livet, vil have en skarp Haand over for mulige Forsøg fra Generaldirektoratet paa at modsætte sig de Indskrænkninger i Fribefordring, som vi bestemt maa ønske. Men vi tro, at Ministeren vilde have en sikrere Position, naar han, saaledes som Kommis-